

Trà Vinh mùa hội

Phần lớn người dân các tỉnh ĐBSCL, kể cả TP.HCM muốn đến thị xã Trà Vinh (Trà Vinh) đều phải theo Quốc lộ 53. Qua cầu Bến Cỏ là bạn đã “thâm nhập” vào thế giới của cây xanh. Cả thị xã như một cánh rừng ngăn ngắt màu lá của các hàng cây trồng sống đôi trên hầu khắp các con đường.

Trà Vinh là nơi có khá đông đồng bào dân tộc Khmer cư ngụ. Trong rất nhiều lễ hội diễn ra quanh năm của đồng bào dân tộc này, có ba lễ hội quan trọng là Chol Chnam Thmay, Dolta và Ok-om-bok. Nhưng lễ hội Ok-om-bok được tổ chức rôm rả hơn cả. Lễ hội Ok-om-bok là lễ Cúng Trăng được tổ chức vào rằm tháng 10 âm lịch. Đây là một lễ hội có nguồn gốc từ đạo Phật. Lễ hội này diễn ra hầu như khắp các tỉnh có đồng bào dân tộc Khmer cư ngụ ở khu vực ĐBSCL. Tuy nhiên, nhiều du khách đến Trà Vinh thường chọn mùa lễ hội để vừa được thư giãn, vừa tìm hiểu thêm về một nét văn hóa đặc sắc của người dân nơi này.

Lễ hội Ok-om-bok thường được bắt đầu bằng cuộc đua ghe Ngo (“Um Tuk Ngua”) với sự tham gia của các chùa Khmer lớn trong tỉnh vào khoảng 12 giờ trưa. Cuộc đua ghe ngo diễn ra trên khúc sông Long Bình, đoạn chày ngang cầu Long Bình và sau chợ thị xã. Năm nay, ở thị xã Trà Vinh, lễ hội được tổ chức sớm hơn 1 ngày, vào ngày 14/10 âm lịch (23/11/2007).

Đua ghe Ngo được xem như một ngày hội chung của ba dân tộc Kinh – Khmer – Hoa, để mọi người vui chơi, thưởng thức cái đẹp, cái khỏe mạnh, hào hùng và tài nghệ của các tay bơi trên sông. Mang đậm tinh thần thể thao, đoàn kết, vui tươi nên cuộc đua tuy có phân định thắng thua nhưng các tay bơi đều hân hoan, vui vẻ.

Xế chiều, cả thị xã Trà Vinh hầu như vắng hẵn đi, bởi mọi người đã đổ về ao Bà Om tham dự lễ cúng Trăng. Ao Bà Om là một thắng cảnh độc đáo của Trà Vinh nổi tiếng khắp Nam bộ từ hơn một thế kỷ nay. Có câu hát rất phổ biến ở Trà Vinh nhằm ca ngợi hai thắng cảnh của địa phương này đến nay vẫn còn lưu truyền:

“Biển Ba Động nước xanh cát trắng

Ao Bà Om thắng cảnh miền Tây

Xin mời du khách về đây

Viếng qua thì biết chốn này thân tiên!”

Ao Bà Om thuộc khóm 3, phường 8, cách trung tâm thị xã Trà Vinh khoảng 5 cây số, theo Quốc lộ 53 về phía Tây Nam. Trước kia, từ Quốc lộ 53 vào ao là mấy con đường mòn lầy lội mùa mưa, cát ngập mắt cá chân mùa nắng, quanh co xuyên qua các phum sóc ẩn mình trong bóng mát cây xanh. Từ nhiều năm nay, con đường vào ao đã được mở rộng, tráng nhựa phẳng phiu, có đường xe hai chiều, dây phân cách trồng hoa cỏ xinh tươi. Ao Bà Om có hình chữ nhật nên thường được gọi là ao Vuông, rộng khoảng 10ha. Mặt nước ao trong xanh và phẳng lặng được phủ bởi những đóa sen tinh khiết vươn cao. Bao bọc quanh ao là bốn gò cát cao, mập mạp với các hàng sao, dầu cổ thụ rợp che bóng mát. Một số gốc đại thụ này nhô lên khỏi mặt đất, có nơi cao khỏi đầu người tạo nên nhiều hình thù quái dị và độc đáo. Ao Bà Om được nhiều người sánh là Đà Lạt của ĐBSCL nhờ bốn hàng sao dầu đại thụ mọc quanh ao lúc nào cũng rì rào nhạc lá. Ao Bà Om được Bộ Văn hóa – Thông tin (cũ) công nhận là di tích lịch sử - văn hóa vào ngày 25/8/1992.

Sụp tối, các “nghệ sĩ chân đất” làm xôm tụ không gian bởi các điệu múa lăm-thol, hát rô-băm, hát dù-kê, hát à-day, thi đấu cờ ốc, đấu võ, kéo co, đi cà khêu, biểu diễn trang phục các dân tộc... Tiếng trống xa-dăm, tiếng kèn, tiếng thanh la, náo bạt khiến lòng bạn quên hết mọi ưu phiền, lo toan của cuộc sống mà hòa mình vào cuộc lễ rộn ràng, sôi nổi, vui tươi. Bạn sẽ quên mất mình là ai, cùng hòa bước chân trong điệu lăm-thol đầy mê hoặc, trong điệu hát a-day tình tứ...

Một trong những điểm khiến Trà Vinh thu hút khách du lịch quanh vùng là lễ thả đèn gió. Đèn được làm bằng nhiều mảnh giấy lớn bao quanh nan bằng tre và kẽm, bên trong có bùi nhùi làm môi lửa. Khi đốt lửa, không khí bên trong mất đi tạo nên lực đẩy đèn gió bay lên cao cho đến khi ngọn lửa bên trong tắt hẳn thì đèn mới rơi xuống. Mỗi đèn gió còn có đuôi đèn bằng gòn được gắn vào khung kẽm theo hình thú hoặc chữ đốt cháy khi bay lên trông rất đẹp mắt. Theo cánh đèn gió, người Khmer gởi những lời khẩn nguyện, ước muốn tốt đẹp của mình đến với thần Mặt trăng. Ngoài đèn gió, người ta còn thả đèn nước. Đèn nước là loại hình thuyền có đáy làm bẹ chuối tươi (hoặc mốp) như cái đèn giả cùng với vật liệu là các nan tre và giấy. Đèn được trang trí hoa lá, cờ phướn bằng những sắc màu rực rỡ, bên cạnh các vật

cúng gồm cốm dẹp, khoai lang, gạo, muối. Đội múa trống xa-dăm đi đầu đám rước, mọi người nối đuôi nhau rì rào cầu kinh, đến bờ sông họ nhẹ nhàng thả đèn tạo nên một sắc màu lung linh. Để cầu cho tình duyên đôi lứa vững bền, dịp này, các cặp tình nhân cũng làm những chiếc đèn nước nhỏ thả trên sông.

Từ Cần Thơ đi Trà Vinh, khách có thể sử dụng các loại phương tiện khác nhau như xe máy, xe đò và tàu cao tốc (hoặc đò máy).

Nếu đi xe máy, khách có thể đi theo quốc lộ 53. Từ Cần Thơ đến Trà Vinh khoảng 90 km. Đi theo quốc lộ 54, đoạn đường được rút ngắn 20km so với quốc lộ 53. Tuyến đường này phù hợp với khách muốn đi và về trong ngày.

Đi tàu cao tốc từ Cần Thơ đến Trà Vinh mất thời gian khoảng 90 phút, giá vé tham khảo: 50.000đ/lượt. Giá vé đò thường rẻ bằng nửa giá vé tàu cao tốc nhưng thời gian di chuyển mất hơn 4 tiếng đồng hồ.

Nếu đi xe đò, từ Cần Thơ khách đến bến xe Vĩnh Long, tại đây khách sẽ chuyển sang chuyến Vĩnh Long- Trà Vinh.

Đến Trà Vinh khách có thể tìm đến những quán ăn vừa ngon vừa rẻ tại các tuyến đường Nguyễn Thị Minh Khai và Phạm Ngũ Lão.